

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De scholasticæ Theologiæ Vanitate, qua superioris
ætatis homines, doctrinam & religionem suam
tueba[n]tur, Liber, in locos communes digestus. Omnibus
ueræ ac solidæ pietatis studiosis in primis ...**

Sarcerius, Erasmus

Francoforti, 1541

VD16 S 1775

De Excommvnicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29838

205

DE EXCOMMUNI- catione.

Excommunicationes priuant hominem etiam communibus spiritualibus ecclesiae precibus.

Docendi sunt Christiani, plus timere excommunicationem, quam diligere.

Excommunicatio plus est timenda, quam diligenda.

Excommunicandi ius in manu prelatorum est, non ecclesiae.

Inuitus potest aliquis absolui ab excommunicatione, non autem à peccatis.

~~Absolutio ab excommunicatione, non est sacramentalis.~~

Excommunicatio est censura à Canone uel iudice ecclesiastico prolata, priuans à communione hominum & sacramentorum.

Omnis haereticus est de iure excommunicatus, & eius fautores & defensores,

Non pro quolibet peccato mortali infligenda est excommunicatio, sed pro eo, quod aliter corrigi non potest. *no.*

Excommunicatio requirit iurisdictionem, ideo non subditus excommunicari non potest, ab eo cuius est non subditus propter defectum iurisdictionis. Excommunicare enim est usus & actus iurisdictionis.

DOCTRINA SCHOLAST.

Mortuus quoque potest excommunicari, non quidem quantum ad sacramenta, quoniam ab illis per transitum ab ecclesia militante (cuius sunt sacramenta) iam separatus est, sed quantum ad id in quo communicat cum ecclesia, hoc est, quantum ad suffragia generalia ecclesie, & quantum ad ecclesiasticam sepulturam. Et hoc patet de hæretico, cuius hæresis primò post mortem suam deprehensa est, puta in scriptis suis hic derelictis.

Verum est. Nemo potest excommunicari pro crimine alterius, sed si unus participat cum excommunicato in crimine uel actibus prohibitis, potest excommunicari, sic enim participando peccat, & pro suo peccato excommunicatur.

In censuram excommunicationis non solùm incurritur per sententiam iudicis, sed quandoque ipso facto ex dispositione iuris scripti.

Sententia excommunicationis lata ab homine quamuis iniusto, nullatenus contemnda est.

Multa requiruntur ad iustam excommunicationem, scilicet ut excommunicator habeat iurisdictionem in excommunicandum non ligatam uel impeditam.

Sunt autem certæ personæ & certi casus excepti, in quibus sine peccato potest communicari cum excommunicatis maiore excommunicatione,

catione, ut est, utilitas spiritualis & corporalis, ei consulendo & petendo consilium ab eo debitum & repetendo, uel etiam conueniendo eum coram iudice. Item lex matrimonij etiam excusat. Item filij familias, serui & ancillæ rustici seruiantis, & generaliter qui ante excommunicationem fuerunt excommunicato astricti, per excommunicationem à debito non absoluntur.

Excommunicatio habet tria nomina. Vocatur enim excommunicatio, anathema, & ^{1. 2. 3.} ~~separatio~~ ^{triplex est} separatio.

Excommunicatio triplex est. Maior quæ separatur à cōmunionē fidelium & perceptione sacramentorū. ^{1.} Secūda excommunicatio dicitur minor, & separatur à perceptione sacramentorum & non à cōmunionē fidelium. ^{2.} Tertium dicitur ^{3.} excommunicatio minor ab homine, quæ non contrahitur à iure, sed infligitur ab homine tantū, & separatur à cōmunionē fidelium aliquorum, & non sacramentorum.

Debet uitari excommunicatus, ut caueatur minor excommunicatio, & primo in crimine, secundo in diuinis, ut si intrat in Ecclesiam tempore diuinorum, debet eijci, si non uoluerit exire, debent Clerici cessare, donec exierit, prædicationi tamen interesse potest. Et similiter celebrans, si nondum inceperit Canonem, quo incepto, procedere

DOCTRINA SCHOLAST.

cedere debet usque ad sumptionem inclusiue,
& postea cessare, ac communionem ac com-
plendas in armario aut loco secreto complere.

Excommunicatio est duplex: maior & mi-
nor. Maior separat à coetu fidelium. Minor à
participatione sacramentorum.

Excommunicatus priuatur usu iurisdictio-
nis, non autem iurisdictione.

Ecclesia potest excommunicare pro damno
temporali illato.

In quintuplici casu prohibetur participatio
cum excommunicatis, Vnde uersus:

Os, orare, uale, communio, mensa negatur:

Participans cum excommunicatis uel in di-
uinis, uel ex contemptu contra præceptum ec-
clesiæ, peccat mortaliter, in alijs autem ueniali-
ter.

DE ABSOLVTIONE, peccatorum remissione, & gratia.

Absolutione sacerdotis remittuntur pecca-
ta in confessione, etsi non credat absoluendus.

Absolutionis causa contritio est, non tam
uerbum Dei.

Ab solui nemo debet sine sufficiente contri-
tione.

Absolu-